

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzetta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 25.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 33 (1815)

Gorica - četrtek, 30. avgusta 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Kdo bo razdejal svet?

SPOZNANJA VELIKIH MISLECEV

Nemški pesnik Goethe je zapisal: »V dnu vseh revolucij je Bog! Zanj in proti Njemu.«

Se jasneje in sodobneje je pred dobrimi sto leti to napovedal ruski pisatelj Dostojevski v svojih Besih (Roman je preveden tudi v slovenščino.) Dostojevski si pod »besi« predstavlja tisto rusko inteligenco svojega časa, ki je izgubila stik z narodom in krščanstvom, ki je nekako obsedena od sovraštva do Kristusa. O teh pravi: »Načrt o novem človeku se začne z neomejeno svobodo in se konča v neomejenem zatiranju. Novi človek bo delil zgodovino v dva dela: od gorile (opice) do uničenja Boga. Zdaj pa mora vsakdo storiti vse, da ne bo Boga.«

»Socializem ni samo delavsko vprašanje, ampak največje utelešenje brezboštva, ki gradi babilonski stolp brez Boga.« Kljub temu Dostojevski veruje v moč božje milosti in v spreobrnjenje ruskega naroda. To navezuje na Jezusov čudež, ko je izgnal hudiče, da so iz obsedenca na lastno prošnjo prešli v svinje: »besi«, tj. z ateizmom obsedeni partitiji v Rusiji, bodo se prosili, da bi se smeli preseliti v svinje. Tedaj »bo bolnik ozdravel in sedel bo k Jezusovim nogam. Vsi ga bodo začuden gledali«.

Nekaj take vere je izpovedal tudi Solženicin v svojem zadnjem intervjuju, ko je govoril o nerazumljivih posegih Boga v zgodovinske dogodke. Glede Rusije imamo pa še napoved iz Fatime.

Veliki humanist T. Masaryk, prvi predsednik češkoslovaške republike po prvi svetovni vojni, je ob koncu sovjetske revolucije in še pozneje večkrat poudaril problem vere in nevere, ki ga on enačil »Cesar-Jezus«, da bo zmagala vera: »Vem dobro, proti fašizmu, nacizmu, pangermanizmu, imperializmu se zdaj politika odloča v dilemi Cesar-Jezus — na Jezusovo stran.«

RAZGOVOR MED PROFESORJEM IN MENIHOM

Isto spoznanje je v lepi priliki izpovedal angleški pisatelj Chesterton. Predstavlja si razgovor med prof. Luciferjem in menihom Mihaelom. Prof. Luciferja je obsedla misel, da mora odstraniti križe in svete podobe »kot nesmiselno spako«. Začel je v svojem stanovanju. Potem je razdiral križe in svete podobe ob potih svoje dežele, končno je splezal na cerkveni zvonik in zalučal križ v praznino. Neko noč, ko se je vračal domov, ga je spet zajela obsedenost. Ograja ob hiši se mu je zdel polna križev, ki so se razrasli po vsem klanecu navzgor in navzdol; s palico je začel udrihati po ograji, klestil in podiral, dokler ni izruval vse do zadnjega. V vsakem kolu je videl križ. Ko je po tem junaškem boju prišel domov, se je sesedel v naslonjač. Toda tudi doma je vse imelo podobo križa. S palico je začel razbijati vse, pohištvo, posteljo, zrcala. Ko je vse razbil, je zažgal še hišo... Naslednje jutro so ga našli utopljenega v bližnji reki.

Prof. Lucifer je vprašal meniha, če je ta zgodba resnična. Menih mu je odgovoril: »Ni resnična, izmišljena je, toda v njej ste upodobljeni ti in tvoji modrijani, ki mislite, da veste vse. Začenjate z uničevanjem križev in svetih znamenj in končate z razdejanjem sveta.« Tako je Tine Debeljak zapisal v listu »Svobodna Slovenija«.

PRAKTIČNI ATEIZEM ZAHODA

Toda v družbo teh uničevalcev svetih znamenj moramo prileti tudi tiste, ki rušijo v človeku njegovo dostojanstvo. In teh je posebno veliko v zahodnem ali svobodnem svetu. Tu ne uničujejo svetih znamenj, je pa zato veliko verske in moralne brezbrčnosti, bogokletstva, nasilja nad človekom, socialnih krivic, hlepenja po bogastvu in oblasti, iskanja užitkov tako, da moremo govoriti o praktičnem ateizmu. Zahodni svobodni človek živi in ravna, kakor bi Boga ne bilo. To je za

prihodnost človeškega rodu še nevarnejše kot nasilno preganjanje, ker človeka zaziblje v utvaro, da mu je odmerjeno le to življenje, ki naj ga zaradi tega skuša čim bolj uživati.

V hlastanju po užitkih si človek dovoljuje vse: abortus, evtanazijo, mamila, alkohol, absolutno spolno svobodo, svobodno ljubezen. Da bi mogli še bolj uživati, so v človeku zamorili čut za greh, tj. zamorili so vest. Neka statistika pravi, da v Italiji 20 % ljudi nima več čuta za greh, češ vse je dovoljeno, kar ne škodi.

Vsled tega sem uverjen, da je ta praktični materializem še nevarnejši za prihodnost človeka kakor pa borbeni ateizem, ker izpodjeda same korenine človeškega dostojanstva.

K. HUMAR

Mednarodna konferenca o prebivalstvu

Deset let po svetovni konferenci v Bukarešti (1974), ki so se je udeležili zastopniki 136 držav in ki je razpravljala o problemih, ki tarejo prebivalstvo Zemlje, je prišlo pod okriljem Organizacije Združenih narodov (OZN) v prvi polovici avgusta letos v Mehiki do nove podobne konference, ki se je je udeležil tudi predstavnik Apostolskega sedeža. Razpravljalo se je o štirih točkah: družina in rodnost, preseljevanje v mesta, povezava med narodi, dohodki in razvoj, zdravje in umrljivost. Vendar je točka, ki je zadevala rodnost družin, bila daleč v ospredju.

POCASNO UMIRANJE BOGATIH NARODOV

V zadnjem desetletju je padel prirastek prebivalcev v deželah Tretjega sveta za

20 %, znižalo se je pa tudi število rojstev v bogatih državah, kjer je bil prirastek prebivalcev že prej zelo nizek. Tako je od 28 držav, ki re pripadajo bloku socialističnih držav kar 24 takih, kjer se prebivalstvo ne obnavlja več, z drugo besedo: smrti je več kot rojstev. Tako rodi npr. žena v Zahodni Nemčiji povprečno 1,5 otroka, ko je za obnovo rodu potrebno vsaj 2,1. Seveda se ta padec zaenkrat še ne opazi, ker se podaljšuje starost ljudi.

Tudi evropski del Sovjetske zveze doživlja velik padec v številu rojstev, nasprotno pa je v stalnem porastu muslimansko prebivalstvo v osrednji Aziji. Rusi so leta 1959 predstavljali 54,6 % vsega prebivalstva v SZ, dvajset let kasneje pa le še 52,4 %. Po mnenju zahodnih strokovnjakov bo ob koncu stoletja le še kakih 46-48 % Rusov v tej državi.

KITAJSKA ZAVIRA SVOJO RODNO SILO

Trenutno najbolj številčno močna država na svetu je Kitajska. V njej je več kot milijarda ljudi. Od predzadnjega ljudskega štetja leta 1964 do zadnjega v letu 1982 je prebivalstvo naraslo za 45 %. Če bi se to nadaljevalo, bi čez sto let bilo samo Kitajcev 9 milijard, tj. dvakrat več kot sedaj ljudi na vsem svetu.

Ta silni porast je nagnil sedanje kitajske oblasti, da so uvedle zelo stroge in tudi nasilne ukrepe za zmanjšanje rojstev. Zaželen je le po en otrok v družini, splav se izvaja do zadnjih tednov ženske nosečnosti, prihaja do pomora deklic po rojstvu. Vse to je pripomoglo, da se je v zadnjih letih porast prebivalstva zmanjšala za 54 %. Po načrtih oblasti ne bi smelo kitajsko prebivalstvo preseči konec tega stoletja ene milijarde 200 milijonov ljudi.

TRETI SVET NEPRESTANO RASTE PO ŠTEVILU

Tudi v Indiji je zaznati zadnja leta upadanje rojstev. Oblast se pri tem poslužuje tudi nasilne sterilizacije moških in žensk. Vendar še vedno rodi vsaka žena povprečno po pet otrok. Tako je tre-

nutno Indija glede prebivalstva druga največja država na svetu (730 milijonov), ima pa žalosten rekord več kot 200 milijonov podhranjenih.

Eksplozijo prebivalstva je zaznali tudi v Mehiki in Braziliji, pri čemer je slednja manj prizadeta, ker ima velika naravna bogastva.

Najbolj pa prednjači Afrika. V večini njenih držav imajo žene po šest otrok ali pa še več. Čeprav v puščavskem področju Sahela umirajo milijoni ljudi zaradi lakote, pa se kljub vsemu število ljudi ne preneha večati.

STALIŠČE APOSTOLSKEGA SEDEŽA

Problem naraščanja prebivalstva je torej realen in si pred njim ne more svet pokrivati oči. Posebej je realen zato, ker so prizadete predvsem države, ki gospodarsko niso razvite. Nastaja vprašanje, kaj storiti, kake ukrepe sprejeti.

Zastopnik Apostolskega sedeža (in podpri ga je tudi zastopnik ZDA) je bil na zadnji konferenci v Mehiki jasen: vsakdo ima naravno pravico do otrok, če si jih želi; vsak splav je umor nerojenega otroka; to je obsodbe vredno. Ukrepi držav za načrtovanje rojstev ne smejo biti uperjeni zoper družino, ki mora ostati osnovna celica družbe. Pravice zakoncev, da sami načrtujejo število otrok, si ne sme lastiti državna oblast. Ta je dolžna, da ljudem svetuje in jih vzgaja. V.Š.

Cerkev na Kubi ne uživa verske svobode

Skupina kubanskih katoliških duhovnikov, ki živijo zunaj domovine, je na letni konferenci »Mednarodnega združenja kubanskih duhovnikov v tujini« napisala posebno izjavo, v kateri je mednarodno javnost opozorila na zapleten položaj katoliške Cerkve na tem otoku.

»Prekiniti hočemo molk, ki vlada po svetu o življenju in delu katoliške Cerkve na Kubi«, izjavljajo duhovniki v sporočilu za javnost, ki ga je podpisal tudi pomožni škof Augustin Roman iz Miami-ja, Kubanec po rodu. Katoliška Cerkve je po besedah udeležencev konference zatirana, ne sme tiskati lastnih časopisov in revij, ne sme svobodno razširjati verskega gradiva po državi, katoličanom je na voljo premalo cerkva za bogoslužne namene, novih cerkva pa ne smejo graditi. Katoličani, ki javno izražajo svoje versko prepričanje, so močno prikraščani v državljskih pravicah.

Ne bi bil preživel brez Marijine pomoči

»Brez božje in Marijine pomoči ne bi bil preživel. Molitev in premišljevanje, predvsem pa molitev rožnega venca, so bili moja edina obramba«, je po dvajsetih letih ječe izjavil sedaj izgnani kubanski pesnik Jurge Valls Arango. »V 20 letih nisem imel niti tedna miru. Stalno so me obtoževali, povsod smo lahko videli fizične in moralne zlome jetnikov. Često sem pomislil na samomor, ker sem bil prepričan, da bom moral umreti v ječi.« Pravi Arango, nekoč politični oporečnik proti kubanskemu diktatorju Batisti in kasneje Castru.

Srečanje treh narodov pri Gospe Sveti

Po Koroškem so že dolgo časa barvni plakati v nemščini in slovenščini vabili na srečanje treh narodov pri Gospe Sveti v soboto 18. avgusta. Tudi v ljubljanski in videmski škofiji je bilo dokaj propagande za to srečanje, le pri nas na Goriskem in Tržaškem je bilo manj zanimanja. Kljub temu smo bili Goričani zastopani z enim avtobusom, Tržačani pa s pevci, ki so tiste dni imeli svoje študijske dneve v Slovenj Gradcu in so potem svoje delovne počitnice zaključili z romanjem h Gospe Sveti.

Furlani so z nadškofom Battistijem prišli v izredno velikem številu; z avtobusi jih je prišlo kakih tisoč; iz Slovenije je pa pripeljal romarjev 38 avtobusov; vernike so spremljali njihovi škofje Alojzij Suštar, Stanislav Lenič in Jože Kvas. Seveda največ je bilo romarjev s Koroške, tako Slovencev kot Nemcev. Vseh okrog 7000.

Ze pred deveto uro, ko se je začela sv. maša, je bila prostorna cerkev Gospe Svete že prepolna; morda prav toliko romarjev je moralo ostati zunaj cerkve, kjer so lahko po zvočnikih sledili obredom v cerkvi. Glavni deli sv. maše so bili v latinščini. Molitve, berila, petje in nagovori pa v vseh treh jezikih navzočih vernikov, to je v slovenščini, nemščini in italijanščini. Glavni govor je imel domači škof dr. Capellari. Svoj nagovor je naslonil na geslo srečanja, ki se je glasilo: »Duh je, ki oživlja«. Škof je dejal, da v današnjem svetu vlada veliko pomanjkanje Svetega Duha. Znanja je sicer toliko, kakor še nikdar na svetu, toda vsemu temu manjka »duša in odprtost za ljubezen.« To stanje kliče samo od sebe nas kristjane po Svetem Duhu. Opirajoč se na cerkveno himno je klical Sv. Duha na tiste zakone in družine, kjer mož in žena, starši in otroci ne živijo drug z drugim; na visoke šole, kjer so mladi ljudje v nevarnosti, da bodo veliko zvedeli, ne bodo si pa pridobili duhovne in moralne strukture; na delovna mesta, kjer je človek v nevarnosti, da izgubi svojo identiteto; na kraje, kjer sprejemajo politične odločitve o narodih in državah, da ne bo človek ponižan v sredstvo za oblast in nove vojne; toda tudi na laboratorije znanosti, kjer večkrat neodgovorni znanstveniki ustvarjajo novo orožje za uničevanje človeštva in v eksperimentih nad človekom grobo kršijo spoštovanje do človeka od njegovega spočetja dalje.

Ljubljanski nadškof Suštar je v trijezičnem pozdravu dejal:

»Zbrali smo se, da bi tu živeli duha svobode in miru, ki ga svet tako potrebuje, prevsem pa, da bi živeli resnico in ljubezen ter to odnesli domov v svoje hiše, družine in svoje škofije.«

Videmski nadškof msgr. Battisti je omenil zavetnike Evrope sv. Benedikta, Cirila in Metoda ter poudaril, da se mora misel o Evropi narodov vedno bolj širiti, da bomo postali v Evropi skupnost narodov, kjer vsak ohranja svoj jezik, svo-

jo kulturo in svoje tradicije, vse pa družijo vera in ljubezen do Boga, ki se potem uveljavlja v medsebojnem spoštovanju in ljubezni.

Posebej je treba omeniti zborovsko in ljudsko petje. Združene zборе iz Slovenije je vodil prof. Trošt; njim so se pridružili tudi tržaški pevci, ki so prišli na slavo iz Slovenjgradca. Peli so pred mašo in med mašo. Čudovito mogočno je pred obhajilom zadonela Marija, skoz življenje ter ob koncu maše zahvalna pesem na znano Haydnovo melodijo, ki so jo peli v treh jezikih. Po maši so bili verniki povabljeni na vrt Marijinega doma pod cerkvijo. Tam so lahko pozujili, kar so s seboj prinesli, ali pa si nabavili prigrizek pri stojnicah. Ta skupen oddih je spremljala godba na pihala s svojimi veselimi vižami.

Zamisel videmskega nadškofa Alfreda Battistija o vsakoletnem srečanju vernikov treh obmejnih škofij se je prvič uresničila pred tremi leti na Sv. Višarjah; lani se je ponovila na Brezjah, letos je pa dosegla svoj višek pri Gospe Sveti. Naj bi tudi takšna srečanja pomagala graditi edinstvo in mirno sožitje med tremi narodi, ki se tukaj srečujejo. Marija Devica, božja Mati, pa naj pri Bogu posreduje, da se bosta ta edinstvo in razumevanje ustvarjala naprej.

Romajo kljub nasprotovanju oblasti

Tradicionalnih romanj v različna češkoslovaška svetišča se je letošnje poletje udeležilo blizu 150.000 katoličanov. Najštevilnejše je bilo romanje v Levočo, kamor je poromalo nad sto tisoč vernikov. Več kot 20 duhovnikov je bilo vernikom ves dan na voljo za spoved.

Marijina romarska cerkev pri Gospe Sveti

Nedelja, velik in svet dan

NEDELJA — DAN POSLANSTVA

Evharistija ni samo obred, ampak šola življenja. Ne dovršuje se med zidovi cerkve, ampak nujno teži, da prestopi prag, da postane pričevanje in služba krščanske ljubezni.

Ko se končuje mašno srečanje in so prisotni poslani v svet, mora vse življenje postati dar samega sebe. Tudi to pomeni Gospodovo naročilo: »To delajte v moj spomin!« Vsak kristjan, ki je razumel pomen tega, čemur je prisostvoval, se bo čutil dolžnik do vsakega brata za vse, kar je prejel. Gospodovo naročilo: »Pojdite in sporočite mojim bratom!« postaja klic k poslanstvu. Dar postaja odgovornost in zahteva sodelovanje. Učenca v Emavsu sta takoj zapustila kraj in se vrnili v Jeruzalem, da bi bratom povedala veselo novico, da sta videla Gospoda.

Po veselju tistih, ki so odgovorili na klic, hoče vstati Kristus doseči druge brate, da, vsakega človeka: tiste, ki niso mogli ali niso hoteli odgovoriti in celo tiste, ki klica sploh slišali niso. Ob dolžnem spoštovanju svobode vsakogar kristjan ne more biti brezbržen za oddaljenost in skritost tolikih bratov in sester. Vsak je po svoje odgovoren.

DAN KRŠČANSKE LJUBEZNI

Pričevanje vere v vstalega Gospoda in lastno poslanstvo se izražata na odlični način z deli krščanske ljubezni. Če je sad Evharistije podobnost s Kristusom, potem bo pozornost na najbolj nesrečne, na uboge, na osamljene najbolj viden znak učinkovitosti. Obisk, darilo, telefonski klic, pa tudi bolj resna in trajna zavzetost tam, kjer je potrebno, prinašajo luč v sicer žalostni in sivi dan.

V tem oziru je treba priznati posebno vrednost izrednim delivcem svetega obhajila, ki ob nedeljah prinašajo Evharistijo tistim, ki so zadržani zaradi starosti ali bolezni ali česa drugega in bi ostali brez te tolažbe in vezi, ki jih družijo s skupnostjo. Prav tako so dragoceni darovi za po-

trebe skupnosti, za bogoslužje in za uboge. Namen teh darov naj bo jasen, da bo pospeševal to obliko sodelovanja, kakor ga je že priporočal sv. Pavel in pričuje o njem sv. Justin v 2. stoletju.

PRAZNICNI DAN

Vsak praznik nastane iz dveh razlogov: gre za oživiljanje važnega dogodka in za potrebo, da se ga v veselju skupno proslavi. Tako je tudi kristjanova nedelja. Svoj začetek ima v Kristusovem vstajenju. To je tako odločilen dogodek, da se ga je vredno spominjati vsak teden. Po svoji naravi in po izrecni Kristusovi volji se ta dogodek lahko podoživlja samo občestveno.

Vzdržati se dela in napora, odložiti vsakdanje skrbi, poskrbeti za sodelovanje pri skupnem prazniku postane zmagoslavje življenja in največjega veselja. V starodavnem spisu (Nauk apostolov) je rečeno: »V nedeljo bodite vedno veseli, kajti kdor se v nedeljo žalosti, greši!«

V tem pogledu dobiva nedeljski in prazniški počitek tudi preroški pomen. Kristjanov počitek potrjuje njegovo vzvišenost nad okoljem, ki ga obdaja. Priznava, da je svet, v katerega je poklican, da v njem živi, njegov. Hrepenenje po izgubljenem raj, nestrpnost, da bi zaživel slavo božjih otrok, so prav tako značilni za počitek. Ta dan, ki je tako poln božjega in človeškega, bo potem razsvetljal vse ostale dni tedna. Vsakdanje skrbi bodo našle svojo pravo mero, da nas ne bodo strle s svojo težo. Ljudje, ki živijo ob nas, bodo imeli pravi obraz. Ko smo jih srečali na prazniku, smo se naučili, da gledamo v njih brate in sestre ter tovariše na skupni poti. Evharistija pomeni namreč soudeležnje pri istem kruhu. Kristjanovo obnovljeno oko bo gledalo vse v novi luči, v luči vstalega Kristusa: osvoboditev od zaslužjenega stvarstva, ljubezen bo nadomestila preračunatost in darovanje sebičnosti.

(se nadaljuje)

Obiskali smo južno Španijo

Letošnje potovanje v organizaciji »Katoliškega glasa« je bilo osmo, odkar smo s to vrsto potovanj začeli. Označili bi ga lahko z več presežniki: bilo je doslej najdaljše (6.000 km), trajalo največ dni (11), nudilo največ raznolikosti in bilo tudi utrudljivo, saj smo hoteli v najbolj kratkem času videti čim več. K napornosti potovanja je veliko pripomogla tudi vročina, ki je v Seville dosegla kar 45°. Seveda se neprijetnosti kmalu pozabijo, kar pa je bilo lepega in enkratnega, ostanke neizbrisno v spominu.

Udeležencev je bilo letos 47, med njimi štirje duhovniki. Imeli smo slovenskega šoferja, kar je mnogo prispevalo k prijetnemu občutju na vožnji. Avtobus pa bi bil lahko boljši in drugače opremljen proti visokim temperaturam.

OD GORICE DO BARCELONE

Na pot smo šli v soboto 28. julija v zgodnjih jutranjih urah. Na Travniku je kazala ura 4,40, ko je avtobus odpeljal. Točno opoldne smo že bili v Genovi, kjer nas je čakala švedska ladja-trajekt »Drotten«. Avtobus je našel prostor v treh ladjah, potniki pa v kabinah, mnogi, ki si tega niso rezervirali, so pa noč preživel kar na prostem.

Sredi popoldneva smo imeli občestveno mašo v disko-sobi, ki nam jo je vodstvo ladje dalo prijazno na razpolago. Običajno nemirni Levji zaliv (Golfo del Leone) se je pokazal čez noč še dovolj krotkega. Tako ni nihče doživel želodčnih težav. Jih je bilo pa zato na cestni vožnji toliko več.

V Barcelono smo prišli naslednji dan ob deseti dopoldne. Bila je nedelja, Gospodov dan. Vse mesto je bilo kot izumrlo. Sonce pa je že krepko žgalo in tako je bilo vse ostale dni, ki smo jih v Španiji preživel. Na pomolu v pristanišču nas je čakal G. Staško Kavalir, dušni pastir za slovenske in hrvaške izseljence v severno-zahodni Franciji. Prevzel je duhovno oskrbo vseh potujočih in jo na splošno zadovoljstvo zelo dobro opravil. Gotovo je veliko prispeval k dobremu razpoloženju celotne skupine.

VOZNA OB SREDOZEMSKI OBALI

V Barceloni se nismo nič ustavili, saj je bil na programu postanek ob povratku, pa že tako smo si jo na prejšnjih potovanjih ponovno ogledali. Po avtocesti smo v slabih dveh urah prispeli v Tarragono, v času Rimljanov glavno mesto takratne Španije. Ponaša se s starodavno katedralo in je sedež enega španskih kardinalov. Upravno spada pod Katalonijo, ki je ena španskih dežel z lastno samoupravo. Katalonski jezik je sedaj enakopraven z uradnim kastiljskim, še malo časa nazaj pa temu ni bilo tako. Naj takoj dodam, da španskega jezika ni, kot ni jugoslovanskega. To kar mi imenujemo španski jezik, je dejansko kastiljski (castellano), ki se govori v osrednji Španiji (Stara in Nova Kastilja). Na zahodu govorijo galicijski jezik (gallego), še bolj severozahodno so Baski, na severovzhodu pa Katalonci.

V Tarragoni smo imeli kosilo, nato pa nadaljevali pot do Valencije, kamor smo prispeli kmalu po šesti uri. V stolnici smo opravili nedeljsko dolžnost, spali pa v udobnem modernem hotelu malo izven strogega mestnega središča.

Valencija leži na prostrani in zelo rodovitni ravnini ob reki Turiji, ki pa je zaradi namakanja brez vode. Od leta 1021-1238 je bila prestolnica ene maverskih (arabskih) kneževin, kasneje samostojno kraljestvo, dokler leta 1492 ni prišlo do združitve celotne Španije. Trenutno ima 800.000 prebivalcev.

Naslednje jutro, bil je ponedeljek 30. julija, nas je našlo na poti proti mestu Alicante, ki je oddaljeno od Valencije 185 km. Ustavili smo se za eno uro v samem pristanišču in občudovali čudoviti drevo-red, ki ga sestavljajo same palme. Alicante, mesto z 200.000 prebivalci, napravi zelo prijeten vtis. Tudi mi smo se temu mnenju pridružili.

PROTI GRANADI

Kosilo nas je čakalo v 80 km oddaljenem mestu Murcia. Pot je tekla skozi svetovno znani palmov nasad pri mestu Elche. Ta nasad, edini v Evropi, izhaja še iz časov Kartaganov in šteje na stotisoče datljevih palm, ki so visoke do 20 metrov in dosežejo starost do sto let.

Samo mesto Murcia pa je poljedelsko središče ob reki Sagura; bilo je cvetoče zlasti v času maverske zasedbe in večkrat arabska prestolnica. Danes šteje 300.000 prebivalcev, se ponaša z gotosko katedralo iz 15. stol. in ima sodobno opremljeno univerzo.

Od Alicanteja dalje smo dali slovo obali

Sredozemskega morja. Videli smo ga šele, ko smo se vrnili v Barcelono. Pot se je začela vzpenjati po obronkih Sierra Nevada (Snežnega pogorja), ki doseže najvišji vrh v Mulhacemu (3478 m) in ohranja tudi v najvišjem poletju zaplate snega.

(Konec prihodnjik)

Modestov dom za dijake in študente v Celovcu

Družba svetega Mohorja v Celovcu je v bližini slovenske gimnazije zgradila nov dom za dijake in študente (ki obiskujejo univerzo). Slovesna otvoritev Modestovega doma bo v soboto 22. septembra. Že sedaj sprejemajo prijave, za prihodnje šolsko leto. Modestov dom je zgrajen po najnovejših izkustvih za dijaške in študentske domove. Na razpolago so eno-, dvo- in triposteljne sobe z vsemi sanitarnimi napravami. V Domu so prostori za prosti čas, velika dvorana za kulturno in pevsko udejstvovanje, klubski prostori ter lastno športno igrišče. Za vzgojno delo in za nadzorstvo skrbijo salezijanci.

Družbi sv. Mohorja v Celovcu moramo čestitati za to veliko pridobitev.

Širite „Katoliški glas“

Bralci pišejo

MEDJUGORJE

PRVI DEL

Letos, 31. maja je Katoliški glas prinesel uvodnik o resničnih in umišljenih znamenjih našega časa. Umisljena znamenja naj bi bile razne skrivnosti, ki da se širijo po svetu v imenu Matere božje. V članku stoji zapisano, da se je s skrivnostmi začelo v Fatimi in se sedaj nadaljuje v Medjugorju.

Skromno mislimo, da je ta skok od Fatime na Medjugorje le prehitel in da trditve ne more vzdržati. Vse v Fatimi je za vernega človeka po cerkvenem učitelstvu potrjena resnica, Medjugorje pa komaj sedaj raziskuje uradna cerkvena komisija. Delo te komisije bo trajalo verjetno zelo dolgo, ker je vse dogajanje izredno obsežno, zaradi zgodovine hercegovaške Cerkve zapleteno in presega meje Jugoslavije.

Dve skrivnosti v Fatimi sta objavljeni in znani, o tretji pa je nekaj povedal sv. oče Janez Pavel II. ob svojem obisku v Fuldri v Nemčiji. O njegovih izjavah, ki niso razveseljive, da se je s skrivnostmi začel naš Katoliški glas 15. aprila 1982. Tako smemo a fatimskih skrivnostih sedaj reči vsaj to, da jih ne moremo šteti med umišljena znamenja časov, ampak med resnična, čeprav ni nihče v vesti dolžan teh skrivnosti verjeti. Tudi katoliški dopisnik lahko osebno zase fatimske tajne odklanja, toda v javnem časopisu ne bo vernih begal s preostrimi zaključki.

V Fatimo, Lurd, Sirakuzo na Siciliji, v Banneaux v Belgiji prihajajo škofje in verniki z vsega sveta. O teh božjih poteh, ki jih je potrdilo cerkveno učiteljstvo, ne morejo katoliški časopisi negativno pisati kakor tudi ne morejo na naših teoloških fakultetah tolerirati samo Lurda in komaj še Fatimo, vse druge kraje pa pomilovalno odklanjati. To se je kmalu po drugem vatikanskem koncilu tu in tam v Evropi dogajalo.

DRUGI DEL

Dne 2. avgusta smo brali v našem goriškem tedniku članek, ki more vzbujati presenečenje, če že ne začudenje ali celo vznemirjenje. Nepodpisani člankar veže svoje koristne nasvete o previdnosti v Medjugorju na kriminalne in vse obsodbe vredne dogodke Mame Ebe v Vercelliju in znane Johance iz Vodic na Goranjskem. O vodiški Johanci poroča, da ji je nasedel celo ljubljanski škof A.B. Jeglič. To je res, a res je tudi, da je veliko sleparijo v Vodicah razkril pogumni gorenjski duhovnik dr. Jože Valjavec. Tako je bila hudobija na neki način uničena pod »domačo streho« in je prav zato veliki škandal zelo izgubil na ostrini. Celotno nekdaj liberalno »Jutro«, ki se je toliko zaganjalo v škofa Jegliča, je po takšnem razkritju sleparije v Vodicah skoro utihnilo in le kratko omenilo, da je »krvavi pot« na Goranjskem razkrinkal gorenjski duhovnik.

Problem zase v članku 2. avgusta letos je tudi navajanje izjav iz privatnega pisma mostarskega škofa Zaniča. Pismo je datirano 26. jan. 1984. Komu je škof pisal to pismo? Kako je nepodpisani dopisnik

Sv. oče ni smel obiskati Litve

V nedeljskem nagovoru opoldne je sv. oče povedal, da mu sovjetske oblasti niso dale dovoljenja, da bi šel v Vilno, glavno mesto Litve, kjer so slovesno obhajali 500-letnico smrti sv. Kazimirja. Ta je bil poljski kraljevič in je zavetnik Litve ter je pokopan v stolni cerkvi v Vilni. Prav tako niso dovolili državnemu tajniku kard. Casaroliju, da bi zastopal sv. očeta pri slovesnostih kot njegov delegat. »Kljub temu, je dejal sv. oče, vesoljna Cerkev skupaj z rimskim škofom v duhu roma v Vilno v svetišče, kjer počiva zavetnik Litve.«

Preteklo nedeljo je bil tudi praznik Matere božje čenstohovske. V tem Marijinem svetišču se je zbralo 250 tisoč romarjev, ki jim je spregovoril varšavski kard. Glemp. Pozval je Poljake k strpnosti, vlado oz. režim pa naj se približa ljudstvu.

Papežev delegat na hrvaškem narodnem evharističnem kongresu pri Mariji Bistrici bo dunajski kardinal Franc König. Slovesnosti bodo 8. in 9. septembra. Lansko leto so napovedali, da se bo evharističnega kongresa udeležil tudi sv. oče, toda upanje je splahnelo zaradi številnih ovir.

Obisk papeškega delegata na kongresu priča, da je le velika razlika med sedanjo socialistično Jugoslavijo in komunistično Sovjetsko zvezo.

prišel do tega teksta? Ali je škof dal dopisniku dovoljenje za objavo svojega pisma v časopisu? Razumljivo, škof lahko piše, komur hoče in kakor hoče. Ne moremo pa razumeti, zakaj se takšno pismo objavlja v javnem časopisu in se tako zanaša še k nam nezaupanje med frančiškani in škofijskimi duhovniki v že preveč preizkušani hercegovini.

Tudi omenjanje patra Pija pri Foggi in mame Rose v San Damiano v zvezi z Medjugorjem je v tem dopisu tvegano in majavo. Grob p. Pija je vse kaj drugega kakor grob mame Rose, čeprav še sedaj rojaki mamo Roso zelo radi in spoštujejo. Vse kaže, kakor da hočejo naši neznan dopisnik pomagati komisiji v Mostarju ali pa jih boli preveliko navdušenje nekaterih romarjev, rojakov, ki po njihovem mnenju Medjugorje preglasno zagovarjajo.

ZAKLJUČEK

Za mirno sožitje vseh zelo različnih opazovalcev Medjugorja naj bi veljalo mogoče to vodilo: Pustimo času čas. Svoje mnenja ne vsiljujmo drug drugemu. Kdor veruje ali ne veruje v dogajanje v Medjugorju, naj mirno živi v svojem osebnem prepričanju. Tudi romarji, ki se vračajo iz Hercegovine, naj rajši bolj pričajo za Medjugorje s svojim življenjem kakor z besedami in dolgiimi dopisi. Trezni bralci naših dveh časopisov naj bi soglašali z načelom: previdnost o Medjugorju »DA«. »DA« tudi v treznem razločevanju resničnih in umišljenih znamenj našega časa, toda ne polemično in ne na račun resnice in bratske ljubezni.

Franc Štuhé, sdb

Opomba ured. Marija Devica je bila močna v veri, zato ni zahtevala nobenega čudeža, ko je prišel angel in ji napovedal, da bo mati Sinu božjega. Vsled tega je Elizabeta vzklila: »Blagor tebi, ki si verovala!«

Mojzes je bil manj močan v veri. Zato je zahteval znamenje od Boga, ki mu je govoril iz gorečega grma. Dobil je palico, ki je z njo delal velika znamenja med Judi.

Podobno je z nami kristjani. Nekateri ne potrebujejo čudežev in ne prikazovanj: dovolj so jim tisti iz evangelija. Drugi pa iščejo opore v novih čudežih in prikazovanjih. Tem je Bog ustregel, tako da se v Cerkvi še vedno godijo čudeži na priprošnjo Marije Device in svetnikov.

Gre za čudeže in prikazovanja, ki jih je Cerkev uradno potrdila kot verodostojna. Mimo teh je nešteto drugih, ki jih pozna ljudstvo, Cerkev jih pa ni nikoli uradno ne potrdila ne zanikala: npr. prikazovanja Matere božje na Sv. gori. Kdor hoče, vanje lahko verjame.

Isto velja sedaj o Medjugorju: Kdor hoče, lahko veruje, kot smo že zapisali. Previdnosti pa ni nikoli preveč, dokler Cerkev ne spregovori. Glede pisma škofa Zaniča povemo, da imamo fotokopijo njegovega pisma v francoskem originalu. V pismu je rečeno, da se lahko uporabi tudi za javnost.

O p. Piju in Medjugorju smo prejeli tudi pismo neke Milene Černo. Če nam pošlje svoj naslov, ji bomo odgovorili. Vsekakor je za nas razprava o Medjugorju za sedaj zaključena in pričakovanju nadaljnjih razpletov.

Narodnostni problemi v reviji

Goriška revija Iniziativa Isontina je zadnje številko posvetila predvsem vprašanju narodnih in jezikovnih skupnosti v naši deželi. V reviji je članek, ki govori o Furlanih in njih kulturi (C. Macor), potem članek o bizjaškem narečju, (govori se v Trzicu in okolici, napisala ga je Paola Benes). Ista avtorica se loti tudi gradeškega narečja. Za nas so posebno zanimivi trije članki, ki govorijo o nas Slovenceh v Italiji.

Prvega je napisal A. Bratuž z naslovom Vprašanje zaščite slovenske narodne manjšine. Dr. A. Bratuž v tem članku na kratko seznani italijanskega bralca s problemom narodnih manjšin v Evropi in posebej slovenske manjšine po prvi svetovni vojni. Omenja raznarodovalno politiko fašističnega režima in preide na razmere po drugi svetovni vojni ter na zahtevo, da se s posebnimi zakoni zaščiti obstoj in pravice Slovencev v Italiji. Pri tem oriše zlasti vsebino zakonsekega osnutka, ki ga je vložila SSK.

Renzo Boscarol, urednik tednika Voce Isontina je napisal članek Cerkev in občestvo slovenskega jezika. V članku pove, da se je za posebnosti vernikov slovenskega jezika začel posebej brigati nadškof A. Pangrazio. Ta je uvidel, da se mora goriška Cerkev skupaj s celotno politično skupnostjo v naši deželi odpreti tudi drugim, zlasti še Slovincem, ki živijo v goriški nadškofiji kot njen sestavni del, in do Slovencev, ki so onstran državne meje nablížji sosedje. Avtor poudari zamisel nadškofa Pangrazia o ustanovitvi posebnega dušnopastirskega centra za slovenske vernike v Gorici. Delo in pobude msgr. Pangrazia je nadaljeval in dopolnjeval msgr. Peter Cocolin.

Tretji članek je izpod peresa Ferruccia Clavore, domačina iz Benečije in ekspnenta beneških kristjanov. Članek v strnjenih besedah oriše grenko usodo beneških Slovencev, ki so že leta 1866 prišli pod Italijo. Ta jim je že takrat zapisala narodno smrt. Ta načrt je potem nadaljevala in ga do skrajnosti hotela izpeljati za časa fašizma, ko je bilo prepovedano tudi moliti in peti v cerkvi po slovensko.

Po zadnji vojni, ko je v Italiji prišlo do demokratičnega življenja in ustanov, se za Benečijo ni dosti spremenilo: na eni strani je izseljevanje odvedlo iz domačih vasi večino mladih rodov (53 % prebivalcev se je po vojni izselilo); na drugi strani pa so se nekdanji fašisti in nacionalisti

združili v Krščanski demokraciji in v njenem imenu in pod njenim znakom nadaljevali politiko ustrahovanja domačih duhovnikov in raznarodovanja. Posledica tega je, da danes videmska KD ne priznava niti obstoja Slovencev in Nadiških dolin. Njen tajnik Biasutti je še pred dnevi trdil, da Slovencev v Slovenski Benečiji ni, temveč da so tam le ljudje, ki govorijo neko posebno narečje. V tej trdmi zaslepljenosti vztraja videmska KD, zato v zakonskem osnutku, ki ga je predložila KD o zaščiti slovenske narodne skupnosti v Italiji, ni govora o Slovincih v videmski pokrajini. Demokristjani vztrajajo, da gre tam le za neko »jezikovno skupino« in ne za narodno skupino, ki je del slovenskega naroda.

F. Clavore dokazuje v svojem članku, kako je takšno zadržanje KD protustavno in tudi proti človečanskim pravicam. Toda zdi se, da furlanska KD vodi v beneških dolinah nekdanjo nacionalistično politiko liberalcev in fašistov. Slabo moralno izpričevalo za njenega tajnika dr. Biasuttija.

V omenjeni številki Iniziativa Isontina sledijo še drugi članki razne vsebine in poročila.

K. Humar

Vojaško nasilje na jugu Filipinov

Zrtve tega nasilja so tudi duhovniki, katehisti in dušnopastirski pomočniki, ki si prizadevajo blažiti trpljenje preganjanih, izkoriščanih in brezpravnih. Oblasti so po letu ječe sicer izpustile na svobodo avstralskega duhovnika Briana Gora in irskega misijonskega brata Neilla O'Briena, poleg njiju pa še šest filipinskih katolčanov, potem ko se je izkazalo, da so bile obtožnice proti njim zasnovane na izmišljenih obtožbah.

Policija še naprej na razne načine strašuje redovnike, duhovnike in škofo. Škof Fortich ima težave, ker je skupaj z dvanaestimi duhovniki in sedmimi redovniki daroval pogrebno mašo za devet ustrujenih rojakov. Se posebej je poudaril povezanost Cerkve s trpečimi rojaki.

Manilski nadškof kardinal Jaime Sin zahteva pomilostitev za vse politične jetnike na Filipinih in takojšnji ustave samovoljnih usmrtitev in drugih protičloveških ukrepov oblasti. Policijo je v pastirskem pismu pozval, naj spoštuje v ustavi določene pravice osumljencev.

Dvojno misijonsko slavlje

V PREKMURJU

V mesecu avgustu smo imeli na obeh skrajnih koncih Slovenije lepa misijonska slavlja. Prvo je bilo v Pečarovicah v Prekmurju. Tam so v nedeljo 12. avgusta slovesno odkrili spominsko ploščo misijonarju msgr. Jožefu Kerču ob 10-letnici njegove smrti. Zbralo se je veliko ljudstva in številni duhovniki, ki so po odkritju plošče somaševali z mariborskim pomožnim škofom J. Smejcem. Prišlo je tudi kakih deset misijonarjev in misijonark, ki so trenutno na dopustu v domovini. Med temi je bil g. Andrej Majcen, ki je deloval na Kitajskem z msgr. Kerecem, in pa misijonski sestri Mihaela Rouser Konstantina Sarjaš, ki sta prav tako bili v Kerečevem misijonu.

Msgr. Jožef Kerč je bil salezijanec in je že kot bogoslovec odšel na Kitajsko. Tam je uspešno deloval od 1923 do 1952, ko so ga komunistične oblasti izgnale. Nazadnje je bil apostolski upravitelj čautunške prefektore. Po izgnanstvu iz Kitajske je nekaj let živel v Franciji, nazadnje pa se je vrnil v domovino; umrl je v Veržetu leta 1974.

V NOVI GORICI

Drugo misijonsko slavlje je pa bilo v nedeljo 26. avgusta v Novi Gorici. Tu je bilo v cerkvi Kristusa Odrčenika že tradicionalno srečanje s slovenskimi misijonarji. Vpeljala se je namreč navada, da se v avgustu srečajo slovenski misijonarji, ki se mudijo doma na dopustu, z vernim ljudstvom in duhovniki. To srečanje je vsako leto v drugi škofiji. Letos je bila na vrsti koprška škofija in sicer Nova Gorica. Moderna cerkev Kristusa Odrčenika se je ob 16. uri napolnila, ko so iz zakristije prišli v sprejeto misijonarji somaševalci in pa škof St. Lenič, ki je somaševanje vodil. V cerkvi so pa se dele nekatere misijonske sestre in misijonski bratje. Med mašo je pel domači cerkveni zbor; sodelovala je pa tudi skupina deklet, ki so izvajale mašne speve in razne motete. Prikupno jih je bilo poslušati.

V nagovoru med mašo se je škof Lenič spomnil pok. msgr. dr. Vilka Fajdige, ki je bil velik pospeševalec misijonov v Sloveniji in koordinator vsega misijonskega dela v Sloveniji. Poudaril je misijonsko zavest v sedanji Cerkvi in tudi med slovenskim ljudstvom, ki je dalo in še vedno daje zavze misijonske delavce. Celotni spored je vodil sedanji voditelj misijonov v Sloveniji dr. Janez Mikuž. So-

Oblica

V torek 24. julija so bile v Oblici kar štiri maše v spomin na tamkajšnjega župnika Janeza Zupančiča, ki je star 82 let tam umrl pred desetimi leti. Iz Beograda je prišel njegov brat Anton, ki je jezuit in ima že 83 let. Deluje na beograjski katoliški župniji sv. Petra apostola. Ze prejšnja leta je večkrat obiskal bratov grob. Letos sta bila z njim dva sorodnika z Dolenjskega in še dva druga duhovnika iz ljubljanske nadškofije.

Po maševanju so bile molitve pri grobu na obliškem pokopališču. Opravi jih je brat z duhovnikom in sedanjim upraviteljem obliške župnije dr. Emilom Cenčičem, župnikom iz sosednjega Gorenjega Trbilja.

Na grobu Janeza Zupančiča piše: »Zvest Bogu in ljudem v Sloveniji in Benečiji se ni umaknil križu, vsem v vojni in miru luč in tolažnik«. Pokopan je med grobovi prejšnjih župnijskih upraviteljev v tej župniji: Mihatom Postrenjo in Jožefom Saligojem. Tu je tudi spomenik duhovniku domačinu, ki je umrl pri 29 letih, Jožefu Bodigoju.

Umazana trgovina

Pod tem naslovom prinaša vatikanski list L'Osservatore Romano (22. 8.) grozljivico novico, ki jo povzema po velikih italijanskih dnevnikih (Il Sabato, Corriere della Sera, L'Avvenire). Žene so plačane, da podaljšajo nosečnost do šestega ali celo do sedmega meseca, potem pa nedo- senčnega živga odstopijo za znanstvene namene ali kozmetični industriji. To sta odkrila francoski zdravnik Claude Jacquinot in časnikar Jacques Delay. Svoja odkritja sta objavila v posebni knjigi z naslovom: Le trafiquants de bébé-à-naitre (Trgovci z nedonošenčki) in podnaslov: Da, še živi človeški plodovi se uporabljajo za znanstvene poskuse in za kozmetiko.

Vatikanski dnevnik se vprašuje, kako je mogoče, da človek pade tako globoko. Tu ni več nobene človečnosti.

Tudi v italijanskem parlamentu je bilo stavljeno vprašanje, če se tudi v Italiji ne dogaja kaj podobnega.

Žabnice

Praznik Vnebovzete v župniji je bil letos nad vse slovesen, ker smo imeli na glavnem oltarju izpostavljen kip višarske Matere božje. Sv. maša ob 10.30 je bila dobro obiskana in tudi ves dan so prihajali ljudje se priporočat Mariji. Popoldne ob 15. uri so se zbrali slovenski verniki, da so skupno molili rožni venec in zapeli litanije Matere božje.

Biserni jubilej šolske sestre Judite Pipan so njene sestre in sestre notredamke obhajale s sveto mašo v seštrinski kapeli ob 9. uri. Med sv. mašo, pri kateri so sestre lepo prepevale, je jubilanтка prejela zakrament sv. maziljenja in obnovila svoje redovne obljube. Sestra Judita je že mnogo let v Žabnicah ter vas in ljudi dobro pozna. Sestri Juditi čestitamo k jubileju in jo prosimo, naj še naprej veliko moli za žabniško župnijo, da bi njej in Sv. Višarjam naklonil Gospod novega gorečega dušnega pastirja.

Sv. Višarje. Cerkev je v popravilu, saj jo je potres precej prizadel; pripravljajo tudi novo žičnico z upanjem, da bo stekla v jeseni, ker prejšnja je bila dotrajana. V višarski cerkvi je bila na praznik Vnebovzete opoldne sv. maša, ki jo je daroval g. Vinko Žakelj, dušni pastir naših izseljencev v Belgiji in Holandiji.

Vodniki petih podtaborov na jamboreju, odgovorni za disciplino in dejavnosti: Od leve proti desni: Tomaž Simič, (TS), Marjan Jevnikar (TS), Eva Fičur (TS) Mauro Leban (GO), Maks Domej (Koroška)

V nedeljo 9. septembra bo na OPČINAH pri Trstu

36. MARIJANSKI SHOD

Začetek bo ob 16. uri v župnijski cerkvi.

Ob lepem vremenu bo procesija po vasi s kipom Fatimske Marije.

Sledila bo sv. maša na prostem za cerkvijo. Maševal bo škofov vikar dr. Lojze Škerl, govoril pa g. Franc Gačnik iz Slovenije.

Ob neugodnem vremenu bo shod le v cerkvi.

Ker verni Slovenci začenjamo ta dan leto duhovnih poklicev, prirčno vabimo vse rojake k molitvi in delu za duhovne poklice za naš narod. Kot uvod v to leto duhovnih poklicev bo ravno Marijanski shod. Mladi, še posebej vabljeni!

Študijski dnevi Z.C.P.Z. iz Trsta

Med številne pobude Z.C.P.Z. iz Trsta spada tudi poletni že tradicionalni enotedenski seminar, ki se ga udeležujejo cerkveni pevovodje, organisti in pevci. Od leta 1960, ko je vodstvo Zveze organiziralo prvi seminar v Tinjah na Avstrijskem Koroškem, so udeleženci iz leta v leto obiskali mnogo znanih letoviščarskih in kulturno pomembnih krajev v Sloveniji od Pohorja, Moravskih toplic in Ljutomer na Štajerskem, preko Velenja in Bleda do Kočevja in Krškega na Dolenjskem.

Medtem ko se je lanski seminar odvijal v Meranu na Južnem Tirolskem, so organizatorji letos ponovno izbrali kraj v Sloveniji in sicer Slovenj Gradec, mestece na Koroškem z bogato kulturno tradicijo. Posebnost letošnjega pevskega seminarja, ki se je vršil od 12. do 18. avgusta, je bila priprava na srečanje v Marijinem svetišču pri Gospe Sveti romarjev treh škofij in sicer iz Ljubljane, Celovca in Vidma. Med dopoldanskimi pevskega vaji so udeleženci pod vodstvom prof. Tomaža Faganella vadili gregorijansko mašo »Missa de angelis«, v kateri je za to priložnost avstrijski skladatelj Wolfram Menschick vskladil koralno komponento s štiriglasnim petjem za mešani zbor. V programu je bila še vrsta slovenskih Marijinih pesmi.

Med bivanjem v Slovenj Gradcu smo bili deležni bogatega kulturnega življenja, ki nam ga je pripravil in posredoval tajnik krajevnih prosvetnih organizacij prof. Kolar. Pod strokovnim vodstvom akadem-

skega slikarja Karla Pečka smo si ogledali moderno in smotrno urejeno Umetnostno galerijo, kjer smo se seznanili z veličino domačega slikarja Jožeta Tisnikarja. V spremstvu slovenjgraškega dekana smo obiskali župnijske cerkev sv. Elizabete s čudovitim baročnim oltarjem ter srednjeveško špitalsko cerkev Sv. Duha ter si v bližnjem župnišču ogledali znani Sokličev muzej in sobo pisatelja Fr. Ksaverja Meška. Poleg udeležbe na praznik Marijinega Vnebovzeta pri procesiji v Marijinem svetišču na Homcu smo obiskali nekatere slikovite kraje v bližnji okolici ter se napotili v Kotlje do rojstne hiše znanega koroškega pisatelja Prežihovega Voranca.

V soboto 18. avgusta so se naši študijski dnevi slovesno zaključili v Marijinem svetišču pri Gospe Sveti s sodelovanjem na koncertu in pri daritvenem obredu skupno s pevci ljubljanske škofije pod vodstvom prof. Jožeta Trošta. Vsi prisotni so bili deležni edinstvenega doživetja »skupnosti Cerkve, kjer ni več meja, ki bi nas ločevale«, kakor je poudaril v pozdravnem nagovoru celovski škof Egon Kapellari. Med mašno daritvijo, pri kateri so v pravem binokstnem duhu poleg celovškega škofa somaševali tudi videmski nadškof Alfredo Battisti, ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar ter pomožni škofa Stanislav Lenič in Jožef Kvas, je sodeloval tudi tržaški škofov vikar Lojze Škerl, ki nas je spremljal na študijskem seminarju.

Tanja Prinčič Mamolo

tržaške novice

Draga '84

Na Opčinah je konec tega tedna tradicionalno študijsko srečanje Draga '84, ki ga prireja Društvo slovenskih izobražencev letos že devetnajstič. V parku Finžgarjevega doma (če bo slabo vreme, v dvorani) se bodo zvrstili predavatelji na teme, ki so že bile objavljene. Teža je letos na nacionalnem vprašanju v vidiku izseljeništa, mladinske problematike na Tržaškem, kakor izhaja iz ankete raziskave, vprašanje odnosa človeka do teizma in ateizma ter perspektive slovenstva v splošnejšem vidiku.

Organizatorji opozarjajo glede na že objavljeni program, da je iz tehničnih vzrokov prišlo do spremembe v vrstnem redu dveh predavanj. Tako bo predavanje, ki je bilo prvotno določeno za nedeljo popoldne na temo Kje, domovina, si? dejansko otvorilo letošnje študijske dneve, ki bodo od začetka do konca v Finžgarjevem domu na Opčinah. Okrogla miza Ključna vprašanja slovenstva v očeh mlade zamejske generacije na podlagi rezultatov ankete med tržaškimi študenti pa bo v nedeljo popoldne. Slovesna otvoritev bo kot napovedano v soboto ob 16. uri, sledilo bo predavanje na temo Vprašalna pola sodobnega slovenstva. V nedeljo dopoldne bo sveto mašo za udeležence daroval tržaški škof msgr. Bellomi, nakar bo ob 10.30 predavanje na temo Med vero in nevero.

SLOVENSKA SKUPNOST - Sekcija Dolina vabi na tradicionalni

NAŠ PRAZNIK

na prostoru pri občinskem gledališču »F. Prešeren« v BOLJUNCU

Sobota 1. septembra: ob 18. uri odprtje kioskov, od 20. ure dalje igra ansambel Pomlad.

Nedelja 2. septembra: ob 15. uri odprtje kioskov. Ob 17.30 izvajanje bogatega kulturnega programa (koncert godbe na pihala Breg, nastop tamburaškega ansambla iz Boljunca, nastop mešanega pevskega zbora KD Pod skalo iz Črnege Kala, pozdravni in priložnostni nagovor tajnika sekcije Sergija Mahniča in deželne tajnika Andreja Bratuža). Od 20. ure dalje igra mladinski ansambel Zvezde z Opčin.

Ponedeljek 3. septembra: ob 18. uri odprtje kioskov in od 20. ure dalje igra ansambel Zvezde.

Vse tri dni delujejo dobro založeni kioski z jedmi in pristno domačo kapljico.

Prosek

V nedeljo 2. septembra bo na Proseku vsakoletna Marijanska procesija. Ob 16. uri bo sv. maša, nato pa procesija po vasi s kipom Matere božje. Pred praznikom (v četrtek, petek in soboto) bo v župnijski cerkvi tridnevna, ki jo bo vodil svetogorski gvardian p. Filip Rupnik (z mašo ob 20. uri).

Sv. Križ pri Trstu

V četrtek 16. avgusta smo pospremili na pokopališče telesne ostanke naše globokoverne župljanke, dolgoletne cerkvene pevke in naročnice skoraj vsega našega verskega tiska gospe Gizele Dovšak vd. Sedmak.

Pogreb je bil ob 15. uri. Udeležila se ga je velika množica vaščanov in drugih ljudi, ki so pokojno poznali in spoštovali. Cerkev je bila polna kot za velike praznike. Med sv. mašo je spregovoril domači župnik. Pohvalil je zlasti njeno globoko vero, značajnost, delavnost, poštenost in vdanost in trpljenje. Petje je bilo ljudsko, ker je bilo skoraj polovico pevskega zbora na študijskem tečaju v Slovenjgradu. Zato pa je zbor pel v ponedeljek zvečer med osmino.

Naj ji bo dobri Bog bogat plačnik za vse, kar je v svojem življenju dobrega storila, zlasti za njen zgled lepega krščanskega življenja, in za vse, kar je hudega pretrpela. Njenim domačim pa naj nadomesti njeno težko izgubo z dobroto svoje ljubezni.

Imenovanje

G. Lojze Zupančič, župnik v Barkovljah in škofijski kanciler, je bil imenovan za župnika v Grljanu. Kot župnijski upravitelj je vodstvo barkovljanske župnije prevzel g. Elio Stefanuti. Želimo vse dobro!

Bazovica

Šestega septembra leta 1930 so počili strelji na bazovski gmajni in padle so štiri slovenske žrtve. Zato se jih Bazovica šestega septembra vsako leto spomni v cerkvi. Tudi letos bo ta dan ob 20.30 sv. maša za žrtve. Po maši bo govoril časnikar Ivo Jevnikar. Sledil bo koncert Tržaškega okteta.

Osmega septembra je v Bazovici vsakoletna marijanska procesija. Začetek ob 20.30 z mašo. Pri maši bo govoril gospod Franc Gačnik.

DRAGA '84

19. študijski dnevi DSI

Park Finžgarjevega doma

Opčine, Narodna 89

Petek 31. avgusta ob 17. uri

Sobota 1. septembra ob 16. uri

Nedelja 2. sept. ob 10.30 in ob 16. uri.

Sv. maša za udeležence bo v nedeljo ob 9. uri. Daroval jo bo tržaški škof msgr. Bellomi.

Vejna

Marijino svetišče na Vejni je bilo postavljeno tudi v spomin na posvetitev Mariji, ki se je izvršila pred 25 leti v Cataniji ob zaključku italijanskega evharističnega kongresa. Za 25-letnico te posvetitve bodo 9. septembra velike slovesnosti na Vejni. Koncelebrirano mašo ob 11. uri, ki jo bo oddajala italijanska televizija, bo vodil kardinal Sebastiano Baggio. Sv. oče je za to priložnost poslal tržaškemu škofu svojo osebno poslanico.

Tegobe mlade afriške Cerkve

Cerkev v srednjeafriški državi Burundi doživlja svojske čase. Oblasti ji zadnje čase niso naklonjene, bojijo se njenega vpliva, zato jo ovirajo v njeni dejavnosti na najbolj prefinjene načine. Preberimo, kaj nam o tem poroča slovenski misijonar salezijanec Avgust Horvat.

Trenutno je vse mirno, pa ne vem ali zaradi sezone kave ali pa se pripravlja velika nevihta. Mi nadaljujemo z delom kot da je vse normalno. Pa ni.

V letošnjih velikonočnih praznikih se je oblast silno zagnala v Cerkev. Pod izgovorom, da morajo ljudje več delati, so odločile, naj se ukinejo maše med tednom, cerkve med tednom naj bodo zaprte, vsi verski sestanki, priprave (za krst, poroko in podobno), duhovne obnove naj se vršijo le v soboto popoldne in v nedeljo. Tudi zvoniti se ne sme ob delavnikih. Vsi križi, kjerkoli postavljeni, tudi na pokopališčih, se morajo odstraniti in prenesti v cerkve.

Toda teh ukazov oblast ni sporočila škofom, temveč podrejenim: duhovnikom in katehistom. Hoteli so pač Cerkev razdvojiti. (Škofje so to takoj domleli in sklenili, da naj se po vseh škofijah enako ravna. Sklicali so svoje duhovnike in jim naročili, naj se vse delo vrši kot prej, vladnih odlokov pa se ne upošteva. Če kdo kaj zahteva, naj se obrne na škofa. Seveda imajo male ribe, ki kričijo po hribovskih zaselkih ali na občinskih sestankih premalo poguma, da bi šle k škofu.

Bili so pa zanimivi primeri. Tako je npr. šef občine poslal občinskega slugo, da je med tednom branil ljudem iti v cerkev. Pa so si ti pomagali tako, da so vstopali skozi zakristijo. Čez čas so šli protestirati na občino. Šef občine se je zbal za svoj ugled in pred vsemi izjavil, da ni nikdar dal takega ukaza. Zdaj ljudje prihajajo v cerkev bolj kot kdaj prej.

Drug primer: pri nas je zvonar navadno tudi farovski kuhar. Tako je pozvonil nekega jutra za začetek maše kot običajno. Seveda so bili občinski slugi takoj pri njem in ga aretirali. Odpeljali so ga na občino v zapor. Župnik, ki je bil v mašnih oblačilih pred oltarjem je, ko je to opazil, dejal navzočim: »Z mašo bomo nadaljevali, ko se vrnem« in kar v mašni obleki odkorakal na občino ter tam postavil zahtevo, da kuharja takoj izpustijo. »Mar mislite, da bom lačen, ker ste mi kuharja odpeljali? Če ga ne izpustite, ostanem tu z njim!« Pomagalo je.

Enako so začeli delati ovire dekletom, ki prihajajo čistit cerkev. Grozijo jim z zaporom, a dekleta se za grožnje ne zmejnijo in prihajajo naprej. Istočasno pa morajo ljudje mnogo delati za kbdaj in to zastoni.

Zamejski duhovniki so se srečali

V furlanskem mestecu Tricesimo in sicer v Domu duhovnih vaj so se že trinajseti srečali duhovniki, ki bivajo izven Slovenije. Prvi dan jih je bilo okrog 60 iz tržaške, goriške, videmske, celovške škofije in iz raznih držav Evrope, kjer delujejo med našimi izseljenci. Msgr. Orehar in g. Avgustin Albin sta pa zastopala Argentino. Pri kosilu je bil navzoč tudi videmski nadškof msgr. A. Battisti, ki se je v kratkem nagovoru spomnil srečanja pri Gospe Sveti in poudaril svojo zavzetost za pravice slovenskih vernikov v videmski škofiji, prepričan, da ima vsak vernik pravico častiti Boga v svojem jeziku ter ohranjati svojo narodno kulturo in jezik. G. nadškofu se je zahvalil škofov vikar dr. L. Škerl. Ta je g. nadškofu priporočil tudi ustrezno rešitev nastavitve novega župnika v Zabnicah. Msgr. Battisti je dejal, da išče tako rešitev, ki bi ustrezala vsem, tudi slovenskim župljanom v Zabnicah in posebno še za romarsko cerkev na Višarjah.

Iz Beneške Slovenije

Ponovitev zlate maše

»Na današnji dan, v nedeljo 19. avgusta je pred 50 leti prevzel župnijo sv. Štoblanka novomašnik pre Mario Laurenčig.« Tako je začel svojo pridigo dr. E. Cencig v nedeljo 19. avgusta letos v cerkvi sv. Štoblanka v Benečiji. Domači župnik g. M. Laurenčig je namreč ta dan imel ponovitev zlate maše. Živeti in upravljati župnijo 50 let, to ni dogodek za vsak dan. To so pokazali tudi verni Benečani, ki so se zgrnili v cerkev sv. Štoblanka v neverjetno velikem številu. Zlatomašnik je med mašo omenil, da še ni videl toliko ljudi v cerkvi kot tisto nedeljo. Toda ni videl vsch, saj so zelo številni morali ostati zunaj cerkve, ker v njej ni bilo prostora.

Okrog zlatomašnika so se zbrali lanske beneški zlatomašniki in z njim somaševali;

li; pridružili so se še drugi njegovi sbratje iz videmske, goriške in tržaške škofije, saj je g. Laurenčig povsod poznan in čislán duhovnik. Prišli so tudi zastopniki civilnih oblasti in slišali smo, da je občinski svet v Dreki naslednji dan imel slavnostno sejo, na kateri so g. zlatomašniku podelili zlato priznanje za njegovo tako dolgoletno delo med verniki v župniji sv. Štoblanka. Govornik g. Cencig je v domačem narečju in v italijanščini orisal delo g. Laurenčiga, ki je vsestransko skrbel za svoje ljudstvo tako v verskih kot v gospodarskih stvareh, saj ni družine, ki bi ji ne bil pomagal. Omenil je tudi, kako je g. zlatomašnik skušal ohraniti slovenščino v cerkvi tudi tedaj, ko je bilo to prepovedano. Med mašo je domači zbor res zapel nekaj beneških nabožnih pesmi.

Za to priložnost so domačini zelo okrasili cerkev in ves prostor okrog nje; postavili so tudi mize, kjer so se po slovesnosti v cerkvi ljudje ustavili za kozarec vina in za medsebojne pozdrave, saj so se natekli iz vseh vasi Benečije, pa iz videmske in drugih pokrajin Italije kakor tudi iz inozemstva. Zato je bilo videti avtomobile z registrsko tablico iz polovice Evrope.

G. zlatomašniku še enkrat naše čestitke in voščila: Na mnogaja ljeta!

Vatikanska zvezdarna se seli v Sev. Ameriko

Direktor vatikanske zvezdarne ameriški jezuit Georg Coune je izjavil, da bodo zaradi svetlosti nočnega neba nad mestom Rimom prepeljali odlično opremo vatikanske zvezdarne v Tucson v ZDA. Opozovanje zvezd je zaradi širjenja mesta Rima in vedno več svetil vedno težje, opravičuje Coune ta zgodovinski korak. Tako bo najstarejša zvezdarna na svetu zapustila domača tla. Že leta 1936 so jo iz Vatikana premestili zaradi boljše vidljivosti v poletno papeško rezidenco Castelgandolfo. Tu bo še ostalo upravno središče s knjižnico in zapisovalnico podatkov.

Mednarodno tekmovanje »Seghizzi«

Ta teden se vrši v Gorici mednarodno tekmovanje pevskih zborov »Seghizzi«. V četrtek od 20.30 in v petek popoldne ob 15.30 bo tekmovanje v polifoniji; v soboto popoldne in v nedeljo popoldne pa bo nastop zborov v folklornem petju (ljudskem, narodnem). V nedeljo zvečer bo nagrajevanje zmagovalnih zborov.

OBVESTILA

Alojzijevišče. Bivši in novi gojenci naj se prijavijo za novo šolsko leto do 5. septembra v Alojzijevišču od 9. do 11. ure.

Romanje na Barbano. Letos bo goriško romanje k Materi božji na Barbano v ponedeljek dne 10. septembra s skupno sv. mašo ob 11. uri. Somaševanje bo vodil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Dušni pastirji vseh naših župnij naj do časa poskrbijo za prevoz. Prevoz iz Gradeža do Barbane in nazaj stane 3.000 lir, za otroke pa 1.500. Romarji, pridite v velikem številu! V Gorici je vpisovanje samo pri Sv. Ivanu.

Bogoljubno potovanje v Zagreb in k Mariji Bistriški na Narodni evharistični kongres Hrvatov in Slovencev 8. in 9. septembra bo za udeležence z Goriskega in Tržaškega v soboto 8. sept. ob 9. uri z odhodom iz Rožne doline onkraj meje in s povratkom tokraj meje v Staro Gorico v nedeljo okrog 22. ure. Nočitev z zajtrkom, večerjo in dvema obedoma ter vožnja 69.000 lir pri najmanj 35 osebah. Prijave v Gorici v Katoliški knjigarni ali po telefonu (0481) 34134 s predplačilom 20.000 lir do torka 4. septembra.

Običajna Marijanska procesija na Proseku bo v nedeljo 2. septembra po maši, ki bo ob 16. uri.

Mesečna maša za edinstvo bo v Trstu (Marjin dom - ul. Risorta) v ponedeljek 3. septembra ob 17.30. Sledi ekumenski razgovor ob diapozitivih. Vljudno vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu.

Duhovna obnova za družbenice in žene bo v nedeljo 9. septembra v Zavodu sv. Družine v Gorici. Začetek ob 9. uri, zaključek zvečer ob 18. uri s sv. mašo. Žene, pridite, da okrepite svojo dušo!

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob izgubi našega dragega moža in očeta

JUSTA

Posebna zahvala naj gre g. župniku Prinčiču, cerkvenemu pevskemu zboru, zboru »Kras« Dol-Poljane, zastopnici SSk Ferletičevi, sorodnikom in znanec, darovalcem cvetja, darovalcem v dobre namene in vsem, ki so ga pospremili k večnemu počitku.

Zalujoča družina

Dol, 5. avgusta 1984

Ob deseti obletnici smrti ljubljene mame

LIDIJE

se je z nezmanjšano ljubeznijo spominjala njene hčerke z družinami.

Stevarjan - Gorica, 1. 9. 1984

Kvadrat skavtov in skavtinj na letošnjem jamboreeju v nedeljo 29. julija po maši

DAROVI

Za Katoliški glas: Vittoria Pruni 11.000; Vinko Beličič v spomin na dr. Andreja Kranjca 20.000; Avgusta Cioni 10.000; Antonia Gasperi 25.000; Vittoria Chemelli 5.000 lir.

Za misijone: F. F. 50.000; Marija Oberti 20.000; Terezija Bembi 50.000 lir.

Za ZCPZ iz Trsta: Jožef in Marica Kralj namesto cvetja na grob Gizele Dovšak vd. Sedmak 30.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Gruden 5.000; Peterlin 10.000; Caharija 15.000; Rozalka v spomin pok. Andreja Tavčar 50.000; Marica S. 15.000; Valerija Cermelj 10.000; N. N. 5.000; v hvaležen spomin pok. staršev darujeta T. in I. 500.000; Viktorija 50.000; Lizeta P. 30.000; Olga Caharija 10.000; Stepančič 5.000; N. N. (Polj.) 50.000; N. N. (Polj.) 50.000; N. N. 10.000; C. D. 20.000; N. N. 20.000; Pahor 5.000; IV. nedelja v mesecu 176.450 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: Amelija in Leopold Pangos, Trst 20.000; Mira Bole, Trst v spomin pok. Nede Mandić ob obletnici smrti 50.000; Mary Bole, Trst v spomin pok. Leopoldine Ambrožič 100.000; Frančiška Stepančič, Dolina 100 tisoč; N. N. Trst 10.000; R. P., Boljunec 5.000; Viktorija Skok, Trst 5.000; Marija Ipavec, Trst 5.000; Marija Markuža, Trst 5.000; Marija Žerjal, Trst 5.000; Ražem-Colonna, Trst 5.000; N. N., Gorica 5.000 lir; Marija Jakopič v zahvalo p. Leopoldu 4.000 N. din.

Za cerkev v Ricmanjih: Marija Senica, Ricmanje 5.000; Marija Hrvatčič, Ricmanje 5.000; Antonija Kuret 25.000; R. P., Boljunec 5.000; Erminio in Celestina, Ricmanje v spomin na pokojne starše 15.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija Sosič 5.000; Ada Zecchini-Skabar 10.000; Anica Svagelj 10.000; Emilija Puntar-Svara 15.000; N. N. 10.000; N. N. 50.000; Pepka Škerlavaj 20.000; Danila Tence-Vidau v spomin na sestro Gizele Dovšak 10.000; Aldo Ferluga ob krstu sinčka Gabrijela 50.000; druž. Brundula ob 6. obletnici smrti moža in očeta Franca 50.000; Elvira in Bernard Škerlavaj za popravilo orgel 50.000; Nada in Radi Grmek v spomin na mamo Marijo 10.000; Drago Štoka v spomin na starše Lucijo in Jerneja 15.000; Marica Bogatec-Dolenc ob sinovi poroki - v spomin na očeta Justa 20.000; razni 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: Marija Krevatin 5.000; Gizela Ban 6.000; Albina Malalan v spomin na Leonarda Ban 15.000; Marija Vidau namesto cvetja na grob Leonarda Ban 20.000; družina Ban v spomin na mamo 5.000; Marija Ban za lačne 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Slava Milniček-Skabar, Opčine 20.000; N. N., Opčine 10.000; N. N., Opčine 50.000 lir.

Za MPZ »Vesela Pomlad«: druž. Vidau namesto cvetja na grob Leonarda Ban 10.000 lir.

Vsem plemenitim dobrotnikom Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 2. do 8. septembra 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Kukavičji Mihec«. 11.45 Vera in naš čas. 14.10 Kulturna srečanja. 16.00 Študijski dnevi »Draga 1984«.

Ponedeljek: 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 9.00 Otroški kotichek. 9.40 Film. 10.10 Koncert simfonikov RTV Ljubljana. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 A. Capuder: »Rapsodija 20«. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Klasični album. 18.00 Monografija.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Mozaik. 8.20 Turizem. 8.45 Konjiček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Niti življenja. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. A. Capuder: »Rapsodija 20«. 14.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Naši posnetki v živo. 17.10 Klasični album. 18.00 Rudi Seligo: »Ali naj te z listjem posujem?« Radijska igra.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.15 Iz našega vsakdana. 9.45 Pesniki. 10.10 Koncert RAI iz Milana. 11.50 Zapiski na robu. 12.00 A. Capuder: »Rapsodija 20«. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja. 16.00 Folklor narodov Jugoslavije. 17.10 Klasični album. 18.00 »Dober večer...«

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Mozaik. 8.20 Turizem. 8.45 Konjiček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Črtica. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 A. Capuder: »Rapsodija 20«. 14.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja. 16.00 Festival slov. popevke v Trstu. 17.10 Klasični album.

Petek: 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.10 Po poteh Ludwiga II., 9.30 Slovenska poezija. 10.10 Koncert Glasbene matice. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 A. Capuder: »Rapsodija 20«.

19. STUDIJSKI DNEVI

DRAGA '84

park Finžgarjevega doma - Opčine

Petek 31. avgusta: ob 17.00 predstavitev sodelujočih;

ob 17.30 Kje, domovina, si?

Sobota 1. septembra: ob 16.00 slovesno odprtje, nato predavanje **Vprašalna pola sodobnega slovenstva.**

Nedelja 2. septembra: ob 10.30 predavanje **Med vero in nevero;**

ob 16.00 Ključna vprašanja slovenstva v očeh mlade zamejske generacije (diskusija o rezultatih ankete). (Po vsakem predavanju diskusija).

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri v parku na prostem.

Posebej opozarjamo, da bodo študijski dnevi vse tri dni potekali v parku Finžgarjevega doma na Opčinah!

DAROVI

Za cerkveni zbor Opčine: Mario in Pepka ob poroki vnuka Edija 50.000; Mirjana in Nino Parovel ob poroki Edija in Tatjane 10.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEĐ« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEĐ« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.zo.l.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407